

ARNHEMISCHE COSSAANT.



DINGSDAG 20 JANUARI.

De prijs der Advertentien is, voor een toelichting begeld. f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 50 centen tegelrege, voor elke plaatje.

De prijs der Advertentien is, voor een toelichting begeld. f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 50 centen tegelrege, voor elke plaatje.

Ontwerp van wet op de jagt.

II.

Wij hebben gezegd op drie punten voortnamelyk te zullen wijzen, om daaruit de hooge waarde van het ontwerp te doen kennen. Over de domaniale gronden en de jagt op grof wild hebben wij reeds gesproken. Versta nu in de derde plaats de aandacht op de bepalingen, betreffende het schadelijk gedierte.

Men zou denken, dat het ten minste geoorloofd zou zijn, dit ten allen tijde op eigen grond te mogen vangen of dooden. Het tegendeel, echter, is waar. Het ware ook te veel toegelaten. De voortreffelijke aard van het jagtwezen kan dat niet dulden.

Schadelijk gevogelte mag men in tuin of boomgaard schieten; niet zoo lang het dag is, evenwel; maar slechts zoo lang de zon op is. Maar wil men schadelijk gevogelte op eigen akker of in eigen bosch vangen of dooden, wil men op eigen grond, zelfs in tuin of gaarde, ander schadelijk gedierte, in artikel 16 opgenoemd, vangen of dooden, — dan is men verplicht of eene jagt-acte te koop, of van den opper-houtvester eene buitengewone permissie te vragen. Heeft men, evenwel, of de acte, of de permissie, dan zal men noch bij het vervolgen van het schadelijk gedierte, noch om het op te sporen, eene hond mogen bezigen; en, zoo lang de zon niet op is, heeft men aan acte of permissie niets, dan mag men het noch vangen, noch dooden. Hoe genoegelijk voor het gedierte, dat zich in den regel alleen vertoont dan, wanneer de zon niet op is!

De voortreffelijkheid dier bepalingen kan men nog door eenige voorbeelden te geven.

Vossen, dassen, bunsings of andere dergelijke liefhebbers, welker bestaan zoo bij uitnemendheid strekt tot bescherming van hazen, veldhoenders, fazanten, enz., en dus ook zoo nuttig is tot instandhouding van het jagtwezen, plunderen of vernielen uw pluimgedierte, beoorlogen uwen duiventil, bevechten de bewoners van uwe eendenkooi, — wat staat u dan te doen? Ze te schieten of te vangen? — Noen! dat is te voorbarig: het ware ook te gevaarlijk, als u dat zoo maar vrijstond. Neen! eerst schrijven naar 'sGravenhage aan den opper-houtvester, om eene buitengewone permissie, en inmiddels de

vrienden hunnen gang laten gaan. De opper-houtvester heeft overna met den vrees, strijkt de hand over het hart, haast niet bovendien nog geweldig ten zijnen gevalle, en, na acht dagen op het minst, erlangt men de buitengewone permissie. Nu is men gered, en zoo er nog een vrees of duif of kalkoen overig is, dat men niet, bij dag, de nachtelijke roofers zien te vangen. — Hoe voortreffelijk!

Het ontwerp brengt, in artikel 16, onder schadelijk gedierte ook wolven en wilde zwijnen. Het ontwerp vooronderstelt dus, dat zij er kunnen zijn. Uit die vooronderstelling, mag dus het ontwerp worden beoordeeld.

Welnu, een of meer wilde zwijnen zijn ijverig bezig uw land, uw gewas eens goed in orde te brengen. Gij hebt reeds eene buitengewone permissie of eene jagt-acte gekocht; daarop vertrouwend, gaat gij er op af, en laat er een zeel honden op los, over welker nuttig bezit gij u nu eens regt verheugt. Nu zult gij ze krijgen, die heestige omwroeters en bedervers! Ja wel! f20 boete of eene maand gevangenis; want bij het vangen of schieten van het schadelijk gedierte mag niet anders worden gebruik gemaakt dan van dashonden (artikel 16). Maar zonder hulp, zult gij zeggen, kan ik die heeren van der knor niet aan, en roep dus mijnen buurman te hulp. Ja wel! Gij hebt goed roepen; maar buurman komt niet, daar hij weet u niet te mogen helpen, op straffe van f20 boete of eene maand gevangenis. Want hij heeft immers geene jagt-acte, of geene buitengewone permissie, en al had hij ze, dan mag is hij geen eigenaar, of kweeker van uwen grond. Hij mag dus op uwen grond niet maar schadelijk gedierte schieten, bij gevolg u ook niet helpen, en het enige, dat hij doen kan, is te gaan zitten wachten, tot dat zij van uwen grond de verwoesting op zijn erf komen voortzetten; in welk geval gij weer gerust naar huis kunt gaan, hem even hulpeloos moettende laten, als hij u doen moest. — Maar moet dat dan zoo maar worden toegelaten? is dan in het ontwerp geen middel aangewezen, om tegen zoodanigen overval hulp te schaffen? Zeer zeker! De ontwerper dacht om alles, en de schuld ligt alleen bij u, dat gij den goeden wetigen weg niet ingeslagen zijt. Zie slechts artikel 16 in. Gij

moet eenvoudig even naar 'sGravenhage aan den opper-houtvester schrijven; dan zal deze, als hij het goed vindt, een opper van de jagt senden, met deend om de zwijnen te vangen of te dooden, na alvorens eerst daartoe nog uwe toestemming te hebben komen vragen.

Stel, een wolf ontmoet u op uw eigen land; ge hebt een geweer, en gij schiet hem: 't is wel, maar f20 of eene maand, want gij hadt geen jagt-acte of buitengewone permissie; gij hadt die, echter, wel, maar de zon is al onder; al weder goed, maar ook al weder f20 boete of eene maand gevangenis; — gij hebt ook uw hond niet vastgehouden, en deze is toegeschoten op den wolf; nogmaals f20 of eene maand, want gij hadt hem niet bedonden, dat artikel 16 alleen veroorlooft, dashonden te gebruiken en dan nog niet uitsluitend tegen de wosgen; — maar, gelukkig! gij hebt uwen hond niet bij u, gij hebt een geweer en eene jagt-acte; gij zijt op eigen grond, en de zon is aan den hemel; nu zult gij hem raken, zonder vrees voor calange. — Niet te haastig! ijzegrin wipt van uw land af, en gaat bedwaard op den weg, of op het algemeen jagtveld zitten wachten, tot dat gij van uw land afkomen moet, want: il sennais son rade, en weet, dat u daar al weder f20, of eene maand, bedroigen, zoo gij, bij dag of nacht, roepen van jagt-acte of permissie, in of buiten den gesloten tijd, het hart hebt op hem te schieten; hem te vangen of te dooden.

Komt u dus op weg een wolf tegen, lieve Nederlanders! denkt dan aan artikel 16, schrijft spoedig naar 'sGravenhage aan den opper-houtvester, dat hij een opper van de jagt wil belasten, en ook om de dreigende gevaren te willen verdelen; deel inmiddels een en ander aan ijzegrin mede, dan zal hij wel zoo beleefd zijn te wachten, tot dat de vrees niet meer is. Was of men te veel reden heeft, om op alles gerust te kunnen zijn. Welk doeltreffend verband van heerlijk ontwerp en maatregelen; en dat alles om het jagtwezen, als zaak en vrees een schoon, in stand te houden bij een wet, door welker ontwerp men nu en dertig jaren lang heeft kunnen denken, en dat nu niet wordt aangehouden, zoo als de memorie van toelichting zegt, dat nu een zeer opzettelijk onderzoek.

Nog eenmaal slechts. Artikel 19 leidt:

Bij schadelijke vermenigvuldiging van wild of bij aanmerkelijken overlast van »schadelijk gedierte (NB. volgens artikel 16 wilde zwijnen, wolven, vossen, wilde katten, arenden, enz. enz.) voorziet onze opperhouthvester, op schriftelijke klagt der grondeigenaren, daarin, met overleg van gedeputeerde staten.»

Zonder klagt dus, geene voorziening, en de genoemde gedierten teelen en fokken maar rustig voort. Of er eene klagt aan den burgemeester wordt gedaan, behoudt niets; hij behoort niet tot het jagtwezen, wat wou hij zich dan met wolven, zwijnen of schadelijk gedierte mogen bemoeijen; dat is geen stof van bemoeijing voor de plaatselijke overheid, hoe geschikt deze daartoe ook schijnen moge; dat behoort alleen bij de hooge houtvesterij te huis; — de klagt van een ingezeten kan evenwel den opperhouthvester niet in beweging brengen; het moet er eene van grondeigenaren wezen: inwoners of huurders of bruikers zijn immers zonder eenig belang bij wat op het platteland voorvalt; en in allen gevalle kunnen zij zich tot hunnen grondeigenaar wenden, die in de stad woont, heegenaamd geen last van dat wild of ongedierte heeft en steeds zoo bereid is om voor zijne pachters dadelijk bij den opperhouthvester eene klagt in te dienen: — eene klagt van overlast van schadelijk gedierte heeft den opperhouthvester eindelijk in beweging gebracht, maar hij onderzoekt, bevindt; dat de overlast niet aanmerkelijk is, en zinkt in zijne vorige rust terug: want de wet spreekt alleen van aanmerkelijken overlast; in dat geval alleen »voorziet onze opperhouthvester;» simpelen overlast moet gij dus lijdten, want daarin »voorziet onze opperhouthvester» niet, en zelf u er van te ontslaan, is verboden op straffe van f20 of eene maand gevangenis. Och, of die boeren ook al eens wat nadeel hebben; wat doet dat af; dat moeten zij over hebben en hebben zij gaarne, met hart en ziel, over voor de hartstogtelijke liefhebbers, daar de memorie van spreekt, en voor welke het behoud van het jagtwezen zoo zeer is in het algemeen belang: — maar nu is er, eindelijk, eens behoorlijk geklaagd, de aanmerkelijken van den overlast is geconstateerd, en dus nu zal onze opperhouthvester voorzien; dadelijk? ja wel eerst uit sHage bij wege van correspondentie met de betrokken gedeputeerde staten in overleg treden: en met deze zullen de grondeigenaren be- raamd, om de grondeigenaren van den aanmerkelijken overlast te bevrijden, dien dat schadelijk gedierte hun reeds zoo zeer aandeel; dat zij er aan den opperhouthvester over gingen klagen.

Hoe treffelijk bedacht! wat moet dat alles goed, en snel, vooral snel werken! Egre! drie dubbelde eere den ontwerper van het allerexcellent ontwerp over het stuk van de jagt. — Waarschijnlijk ook wel daarom zoo benoemd, omdat men slechts stukwerk leverde, door alleen over de jagt te handelen en ten aanzien der visschen het bij het oude te laten.

## Buitenlandsche berigten.

### DUITSCHLAND.

Leipzig, 22 jan. Behalve de vroeger reeds vermelde literatoren, zijn, in de afgelopen week, ook nog de heeren D. D. Schöff en Buchmann uit onze stad verbannen geworden.

### PRUISSEN.

Thorn, 9 jan. Behalve de reeds vroeger vermelde manschappen moet ook nog eene compagnie artillerie met geladen geschut van Graudenz herwaars gecommandeerd zijn. De regeringsraad Anz, uit Marienwerder, is nog altijd hier en verschaftte zich steeds meer inlichtingen. Van tijd tot tijd komen hier nog altijd estafetten uit onderscheidene streken, met name uit Polen, aan. Naar men van reizigers verneemt, welke uit Polen komen, is aldaar aan de grens, welke aan het staatsbürger gebied en aan de provincie Polen belandt, krijgsvolk, ruitery en voetvolk, verzameld. Als aanleiding tot dezen maatregel, werd aldaar het voornemen genoemd, om een einde te maken aan de jaarlijkse desertien uit Polen naar Pruisen; onder de tegenwoordige omstandigheden is het, echter, natuurlijk, dat men de genomene maatregelen in verband brengt met de jongste Poolsche beweging. (Z. f. P.)

Neurenberg, 24 jan. Men vormt zich dikwijls schoone vooruitzichten, aan welke eene ruwe hand den bodem inskaat; er zijn bloemen, welke slechts eenmaal bloeijen en dan geene lente meer beleven; er zijn ook gewaarwordingen van voorgevoel, welke dikwerf weder bij ons moeten opkomen, tot dat wij er slechts eenigermate geloof aan hechten en ze niet meer als ijdele beelden van ons kunnen weeren. Eenklaps treden zij met vasten gang op ons aan en verkondigen ons onverschrokken hunne wezenlijkheid, hun bestaan. Zoo ging het ook met de geruchten, welke, nog onbestemd, van München herwaarts overwaaiden en melding maakten van allerlei harde uitdrukkingen, welke, in de Kamer des rijksraden, opzigtens den koninklijken minister von Abel, zouden gebezigd worden zijn. Dat er een storm zou losbreken, kon men zich voorspellen uit de donkere wolken, welke zich, metert den, dand des geliefden broeders, op het voorhoofd des vorsten von Wrede vertoond hadden; dat er, echter, zulk een hevige onweer zoude losbarsten, daaraan konden slechts de ingewyde denken. In formelen zin worden wij naar het einde van het ministerie Schenk terugverplaatst, maar met den heer von Abel is het geheel anders gelegen; het feit is dit: de heer von Abel is door den rijksraad vorst, von Wrede, in de zitting der rijksraden verklaagd van schennis der grondwet en wel opzigtens eene eenzijdig vastgestelde verordening van 11 november 1845, den graanhandel betreffende. De vorst von Wrede stelt wijders meer andere ontwerpen voor; een, namelijk, over de verantwoordelijkheid der ministers van staat en hoogere staats-ambtenaren, over de weglating van den naam der koningin in het kerkgebed, en, eindelijk, een, strekkende tot herstelling der opgeschrevene quarta pauperum et scolorum. In het laatste genoemde voorstel heet het, onder anderen: »De kroon van Beieren heeft hare bereidwilligheid aan den dag gelegd, in overleg met den Heiligen Stoel, eenige kloosters tot onderscheidene doeleinden, met behoorlijke dotatie-gelden, te doen herstellen. Onder den minister von Abel zijn de kloosters van allerlei aard onmatig vermeeerd geworden; daaromstel ik voor, den koning verbindelijk te verzoeken, de verordening over de quarta pauperum et scolorum te herstellen en het ministerie van binnenlandsche zaken te belasten, den stand der eene opgave van alle in Beieren bestaande kloosters te doen; 2. de oprichtings- en dotalie-oorkonden van ieder klooster ter inzage over te leggen; 3. het doel van ieder klooster op te geven; 4. de middelen, waarmede zij werden begiftigd; 5. de verdere oprichting van kloosters te verhieden; 6. het betrekkelijk begrip der uitdrukking »eenige» staande op de uitbreiding der kloosters, vast te stellen en dan de naar deze bepaling overbodig zijnde kloosters op geschikte wijze te vernemen; 7. de redemptoristen, welke, door hunne leerstellingen en predikatiën, zwakke en tot bijgeloof overhellende gemoederen diep verontrusten en beroeren, weder uit het land te verwijderen of onschadelijk te maken, dewijl de regering, bovendien, door de zilver beroep en toelating

in achtving bij het volk gedaald was. Bij het stellen van het ontwerp over de ministeriële verantwoordelijkheid en die der hoogere staats-ambtenaren is het, inzonderheid, de onder het bestuur van von Abel tegen de protestanten gepleegde onderdrukking welke de vorst tot het motiveren zijns voorstels op den voorgrond stelt. (K. Z.)

Keulen, 28 jan. Een reiziger, die den 9den januari te Marienwerder aankwam, bragt de tijding mede, dat het naburige Straatsburg eene prooi der vlammen was geworden. Wij willen hopen, dat dit droevig berigt niet moge worden bevestigd. (K. Z.)

### ENGELAND.

Londen, 24 jan. De Globe zegt, dat het ministerie weder met ontbinding wordt bedreigd, vermits sir R. Peel en lord Wellington het niet eens kunnen worden nopens de zinsnede in de troonrede omtrent de graanwetten. Men kan echter moeilijk aan dit gerucht geloof slaan.

Men zeide insgelijks te Londen, dat lord Granville Somerset, kanselier van het hertogdom Lancaster en lid van het kabinet, zijn ontslag had ingediend. Volgens den Morning Chronicle zou dit zijn ten gevolge, dat de edele lord het wetsontwerp op de graanwetten in den kabinetsraad van maandag voorgesteld, niet goedkeurt. De Standard, echter, weerspreekt het gerucht der afstreding van den edelen lord.

### FRANKRIJK.

Parijs, 25 jan. Bij de Kamer der Pairs wordt thans het vraagstuk betrekkelijk de Zilver-rivier behandeld en in de daaromtrent begoomen discussie heeft de minister van buitenlandsche zaken de heer Guizot, heden eene openlegging van den tegenwoordigen toestand der zaken gegeven.

Bij de afgevaardigden hebben bijna al de bureaux het onderzoek van het budget ten einde gebracht, en een derzelve, het 11e, zelfs zijne twee leden der commissie reeds benoemd. De discussie van het concept-adres, die morgen bij deze Kamer beginnen moest, zal waarschijnlijk op maandag uitgesteld worden, omdat de tegenwoordigheid der ministers bij de Pairs vereischt wordt.

— Een der dagbladen verzekert, dat het gouvernement voornemens is, om eene aanzienlijke versterking van kazernes naar Algiers te zenden.

— Ibrahim-pacha, die binnen eenige weken te Parijs wordt verwacht, zal, naar men zegt, in het paleis Elysée-Bouhgan een rechtzamen. De hertog de Montpensier is onopzettelijk in den lof over de voortreffelijke wijze, waarop hij in Egypte is onthaald, en de koning zal gevolgelijk den von van Mehemet-Ali met luister ontvangen.

— De berigten uit Algiers, die niet zoo gunstig voor Frankrijk; aan de zijden van Marokko zijn altijd eenige stammen in opstand en zijn de agenten van Abd-el-Kader ook aan die zijde bestendig bezig, om de stammen in opstand te brengen. De Fransche troepen hebben veel geleden; de partijen zijn afgemat en er zijn vele zieken; de schijuen de generaal Roujolly, Gery, en Korte, door ongelukkigheid en uitputting in de noodzakelijkheid gebragt te zijn, om hunne kommandementen tgdelyk neder te leggen.

— Parijs, 26 jan. De Kamer der Pairs heeft de discussie over het wetsontwerp nog niet ten einde gebragt; de discussie over de quarta pauperum et scolorum is tegenwoordig gweest aan de behandeling der buitenlandsche zaken. Nadat er verscheidene redevoeringen zijn uitgesproken over de kwestie van de Plata-rivier, heeft de prins van de Moskwa, lid van het parlement, ten voorzede van de Kamer de volgende resolutie voorgesteld: B. L. G. E.

— Brussel, 26 jan. Te Luik is ll. zondag op de Maas een vreesachtig gedaan met een vreesachtig vonden, die 102 voet lang, 10 voet breed, en 10 voet diep was, en met volle lasten van handtoef slechts 57 Red. duimen diep gaaf. Deze boot heeft den 27 stand tusschen Luik en Hilt, tegen stroom, in 21 uren 40 minuten den stroom in 1 uur 25 minuten afgelegd. — Brussel, 27 jan. Het tijdschrift van Brussel is gisteren, behoudens de aanteekeninge veranderingen, die daaraan bij de artikelenwijze dienszins zijn gebragt, aangenomen met eenparigheid van stemmen, met 67. (de heeren Castiau, Deleuse en Verhaeghe)

— Het ontwerp van wet, vervangende het koninklijk besluit van den 12den dezen, is met voorstel van in de afzendingen onderzocht, dat welligt nog heden



Het verslag der centrale sectie zal kunnen ter tafel gebragt worden. Ofschoon men algemeen de onbestaanbaarheid van het besluit met de constitutionele vormen erkende, was men niet minder eenparig bereid, om daarmede, gemerkt den drang der buitengewone omstandigheid, genoeg te nemen, en aan den voorloopig bevolen maatregel alle wettelijke kracht te geven.

»Zoo is, inderdaad, het algemeene gevoelen na de mededeeling, omtrent het gebeurde, door den minister van buitenlandsche zaken aan de Kamer gedaan. De daardoor te weeg gebragte indruk is, dat de door Nederland begeerde status quo alleen ten oogmerk had, de Belgische bevolking tot den wensch te dwingen van daaraan een einde te zien, al ware het ook, dat dit niet anders dan door eene terugkeer tot de vorige orde van zaken te bereiken zou zijn.

— »De aartsbisschop van Damas heeft jl. donderdag in de St Gudula-kerk alhier de mis in de Syrische taal gelezen.

## Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 16 jan. Zijne Exc. de baron Schimmelpenninck van der Oije tot beide de Pollen zal zijne portefeuille in het begin der volgende maand nederleggen. Dadelijk na zijne aftreding begeeft Z. Exc. zich aanrankelijk naar Berlijn, om aldaar eenigen tijd te verzoeken om met vertoefing tot herstel van zijne gezondheid, welke geds door Europa onderneemen. Omtrent zijnen opvolger is niets met zekerheid bekend. Al hetgeen daartoe tot dusverre is gemeld, waren meest gissingen.

— Dezer dagen is, naar men verneemt, eene koninklijke boodschap ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingekomen, ten geleide van een wets-ontwerp, strekkende ter herziening van het in den jare 1840 reeds vastgestelde eerste boek van het Wetboek van Strafrecht. Het ontwerp moet een geheel omgewerkt eerste boek van dat wetboek bevatten, en vergezeld zijn van eene zeer uitgebreide memorie van toelichting. Die stukken worden gedrukt, en zullen, zoodra mogelijk, aan de leden der Tweede Kamer worden toegezonden, ten einde, bij komende weder te zamenkomst, op de behandeling daarvan voorbereid te zijn.

's Gravenhage, 16 jan. De Staats-Courant deelde voor eenigen tijd een bericht mede, volgens hetwelk al de zaken, betrekkelijk de ontgensing van den spoorweg van 's Gravenhage naar Rotterdam, op eene na, zouden geschikt zijn. Wij kunnen verzekeren, dat dit bericht uit de Staats Courant onjuist was, maar dat intusschen hetgeen deswege in het Weekblad no. 665 door ons berigt is, de waarheid behelst. Wij vernemen thans nog, dat daarenboven op 11. vrijdag bij de rechtbank alhier door den heer gouverneur van Zuid-Holland eene nieuwe zaak is aangebragt tegen zes personen en de gezamenlijke erfgenamen van eenen zevende, strekkende tot ontgensing van 33 ellen van zekere laan tegen eene schiedeloostelling van 10, en dat wel tegen die zoodanigen der gezagden, die mogten erkend worden als erfgenamen van gezegde laan te zijn.

Het bericht van de Staats-Courant van heden, mededeelende, dat thans alle ontgensing-zaken zouden geschikt zijn, is ons een volkomen raadsel; wij hebben onze hoop op dit omtrent personen en duren zoo lang, als de Staats-Courant ons daarvan berichten zal.

De heele opneming van den staat der waterleidingen en waterlossingen in deze provincie, alsmede van de geschikte middelen om dezelve te verbeteren, zijn opgenomen in de rapporten van den heer M. C. A. Staring, lte luitenant der artillerie, van wien als provinciale opzichter is toegevoegd de heer M. Nijhoff. Met deze werkzaamheden zal 1 februari een aarvang gemaakt worden.

## Ingeronden stukken.

### Korte aanmerkingen.

De *Mystères du Journal de la Haye*, geschreven door den heer CAGNEUX; het dagblad *le Temps* gereedigd door den heer CAGNEUX; de beide jongste brieven aan de *Arnhemse Courant*, geschreven door den heer CAGNEUX; het onlangs in de *Arnhemse Courant* geplaatste artikel, met het opschrift *De geloofwaardigheid van het Journal de la Haye*, met hetwelk wij te blijken, dat de heer CAGNEUX

vroeger wijnkooper was, dat hij zijn publicistische loopbaan opende met correspondentie-artikelen in den *Constitutionnel*, gericht tegen een onbegreepel persoon, en, naar aanleiding eener commissie van wijn, die correspondentie lief waren; het niet op aannemelijke gronden tegengesproken verhaal, dat hij eerst opposant was, toen ministerieel, daarop weder opposant en eindelijk weder ministerieel, het *Chapitre d'un livre à faire*, enz. van *Asmodée*, waarin, onder anderen, de heer VAN HILL aan de redactie van het *Journal de la Haye* eene *Gazette* overzant, met verzoek, daarvan gebruik te maken ten behoeve der (zoogenaamde) vrijwillige leening; de bittere en honende uitvallen tegen waardige leden der volksvertegenwoordiging en het hun toedichten van niet gebezigde uitdrukkingen en niet omhelste opinieën, — al deze omstandigheden en nog vele anderen hebben het *Journal de la Haye* geweldig doen dalen in de schatting des publieks, zoo het althans mogelijk is, te dalen nog lager dan nul.

De geloofwaardigheid van het *Journal de la Haye* is niet kwestieus, vooral zijft al het van af 1 april 1844 tot op den huidigen dag met hetzelfde voorgevalle en wij meenden, dat die geloofwaardigheid zoo weinig betwistbaar en deze onbetwistbaarheid zoo wereldkundig was geworden, dat wij ons voorgenomen hadden, het half-officiële blad te laten loopen voor wat het is. Maar naar vergissingen (?) echter, aan de zijde van dat blad, hebben ons van ons voornemen doen afzien en wij hebben de pen opgevat, om het *Journal* van zijne dwaling (?) terug te brengen. Ook de *s Gravenhaagsche Nieuwsbode* heeft weder onze opmerkzaamheid tot zich getrokken. In zijn nummer van 3 januari jl. heeft de *Bode* de goedheid onzen *Zevenden Staatkundigen Brief*, enz. te annunceren en alzoo den uitgever van dezelfde eehige advertentie-kosten te besparen. De *Bode*, — rijk, gelijk het *Journal*, aan vergissingen, — schijnt den titel van onze brochure slecht te hebben gelezen; zóó laat hij den algemeenen titel *Staatkundige Brieven* bij ongeluk (expres?) achterwege en vergeet hij te vermelden het adres van den *Brief*, namelijk: *Aan allen, die DEN KONING, het vaderland en hunne vrijheden liefhebben*; (Men schijnt volstrektelijk niet te willen, dat wij den Koning liefhebben.) En zóó vergeet de *Bode* eveneens het af van den titel *Zevende Brief*. Wij willen niet vragen, waarom de *Bode* dat alles onvermeld liet, noch houden ons overtuigd, dat hij zich vergist heeft.

De *Bode*, ingewijd als hij is, door den heer BATAVUS, spreekt, bij gelegenheid dier aankondiging onzer brochure van den bekenden *D. D.* Hieruit zou men mogen opmaken, dat de *Bode*, na lang in het wilde te hebben geschreefd, eindelijk op de hoogte der wetenschap, — niet der journalistiek, noch der Marokkaansche politiek, maar op de hoogte der wetenschap van onzen eigenlijken, onzen waren naam ware gearriveerd. In dat geval erkenden wij met dankbaarheid het toppunt der discretie van den *Bode*, daarin bestaande, dat hij onzen bekenden naam niet zediglijk geheim houdt; eene discretie, welke niet te overzien is, vooral niet in iemand, die het geheel veel beter overtuigt dan een gewoon menschenkind.

Na die fatieue opgave van den titel onzer brochure, neemt de *Bode* ons geloof op en zegt: *De geloofwaardigheid van het Journal de la Haye*, hetwelk eveneens onzen *Zevenden Brief* wel heeft willen annunceren, doch tevens van die gelegenheid gebruik maakte, om ons eenige verbaasd harde waarheden te zeggen, onder anderen, verbeeldt u! *dat wij onzen waren naam verbergen*. Wij moeten bekennen, dat wij in dit opzigt verre beneden de schrijvers van het *Journal de la Haye* staan, die, — eenmaal door den heer BOX, gedemiteerd, — *niet aarzelden* (evenmin als de heer jonkheer KESCHEN) om zich voor de vierschaar der publieke opinie te sisteren, als de ex-schrijvers van het *Journal* en als de auteurs van die beruchte *Mystères*. Ook moesten we ronduit belijden, dat de tegenwoordige schrijvers van het *Journal*, ons tot verwijt aanrekenende, *dat wij onzen waren naam verbergen*, volstrektelijk niet op zich toepasselijk maken het spreekwoord: *de pot verwijt den ketel*, dat hij zwart is, want zij schuilen immers bij voordring niet achter het mom, gelijk de *Bode* zoo fraai zegt, der anonymiteit, *Althans!*

Om tot de vergissing van het *Journal* te komen. Eerste vergissing. Het zegt, dat wij nu eens schrijvers onder de initiaal *K*, dan weder onder die van *D. D.*

Hierin vergist het *Journal* zich deerlijk; en zoo de heer CAGNEUX, welke dezen zelfden flater in zijnen brief aan de *A. C.* beging, niet, gelijk hij gelooft te beweren, het *Journal* redigeert, dan heeft de redactie van het regerings-blad die vergissing der heeren G. zekerlijk bij endossement of *per alonge* van gezegden heer overgenomen. Wij, voor ons, weten niet, wie die *K* is, maar weten wel, dat wij *D. D.* en niet *K* zijn. Wij hopen, dat het *Journal* en de *Bode*, na deze verklaring, ons niet weder met *K* zullen verwisselen. Het zou, immers, om met den heer CAGNEUX te spreken *deloyaal* zijn, na eene zoo formele tegenspraak, nog het tegendeel te beweren. Hopen wij, dat de loyaleit van het *Journal* niet door die van den heer CAGNEUX beschaamd worde.

Tweede vergissing. Het *Journal* niet doende, wat het had behooren te doen, doch niet deed, maar doende alsof het het wél deed, wat het had behooren te doen, doch niet deed, namelijk, onze eigene in den *Zevenden Brief* gebezigde woorden aan te halen zegt, — volgens de vertaling, daarvan geleverd door den *Bode-Traducteur*, het volgende: *Maar, zegt D. D., gesteld, dat het geïncrimineerde artikel de misdaad van laster inhield, die het Openbaar ministerie daarin meent te vinden, dan mogt zonde de in art. 1 der wet van 1 juni 1830 bedreigde straf niet op ons van toepassing zijn, daar wij zorg hebben gedragen te verklaren, dat de rede, waarmede de koning de zitting der Kamers geopend heeft, in onze oogen het werk was zijner ministers, op wien alzoo al de bijnamen van toepassing zijn, die wij bij het onderzoeken van dat stuk gebezigd hebben.*

Deze woorden nu, zegt het *Journal*, dat wij gebezigd hebben en dit wel waarschijnlijk in onzen *Zevenden Brief*.

In die woorden, ons door het *Journal* toegedicht: *daar wij zorg hebben gedragen*, schuilt kennelijk de tweede vergissing van het *Journal* en wij meenen opzettelijk daartegen te wisten protesteren; immers zou de oningewijde, de ligtgevoelige daaruit ligtelijk kunnen opmaken, dat wij onnoozel genoeg geweest zouden zijn in onzen *Brief* onverschillig te zeggen dit: *Wij hebben wel gezorgd, dat men ons niets konde maken; tot dat einde hebben wij vooraf gezegd: de troonrede is niet het werk des konings, maar der ministers en, door dezen voorlooper gedekt, kunnen wij na de troonrede uitmaken voor al wat heilich is, voor onbeschoft, onkiesch, enz. enz.*

Ziet gij, allerloyaalt *Journal*! dat hebben wij niet gezegd en wij verzoeken u vooral van deze onse te rechtwijzing acte te nemen, opdat zij u voor volgende leelijke vergissingen beware. En wij tarten u, allerloyaalt *Journal*! ons de bladzijde in onzen *Brief* aan te toonen, waar wij het gezegde woorden gebezigd hebben. Het *Journal* wil niet, dat wij onze vergissing eene vergissing noemen; kunt gij het, daarentegen, met ons verbinden wij ons, bij deze, voor een twaalfdel deel, in een eentjeel nieuw fransch oppositie-blad der residentie, op te rigten bij eventuele nieuwe demissie der redactie.

Derde vergissing. Het *Journal* zegt al verder in de bewuste aankondiging van onzen *Zevenden Brief*, hem zich volmaakt af te volhouden, *de Arnhemse Courant* aangekondigd eene vergissing te hebben gemaakt, (hetgeen wij te weten en te hooren, want wij hebben de *Arnhemse Courant* gelezen, dat zij er goet opgevoerd was, gedacht heeft den koning te houen, voor wien, zegt zij; *wij met den diepsten verbied en de warmste liefde bezielde zijn.*

Men ziet hieruit, dat het *Journal*, de woorden, in den *Zevende Brief* gebezigd, *de Arnhemse Courant* vergist zich al wederom hierin, voorerst, zijn die woorden *wij met den diepsten verbied*, enz. gebruikt, in onzen *Brief*; en ten andere, zijn ze niet gesproken door de redactie der *Arnhemse Courant*.

Al verder ziet men hieruit al wederom, dat het ministerialismus maar volstrektelijk niet wil, dat wij den koning liefhebben.

Vierde vergissing. Het *Journal* besluit zijne aankondiging van onzen *Brief* met de herinnering aan eene reeks van artikelen, door denzelfden (?) *D. D.* onlangs in de *Arnhemse Courant* geplaatst, betreffende eene verdichte geschiedenis van het Turkisch rijk, welker eigenlijke bedoeling evenwel voor iederen lezer handtastelijk, maar, zoo het schijnt, door het openbaar ministerie alleen niet begrepen is.

Het *Journal-Traducteur* zou geheel in zijn recht

zijn, zoo het bewezen hadde, lo. dat de schrijver die verdichte geschiedenis, met die geschiedenis een pass opzette hadde gehad, en 2o. dat de B. D. van die Oostersche vertelling, dezelfde D. D. is der 'Vreemde Dingen.' Beide bewijzen heeft het Journal vergeten te leveren bij vergissing.

Wij hebben de rol van verklikker zoo diep be- noeden de waardigheid van een regeringsblad, bestemd om alle er van het land bij den vreemde te hand- zagen, en alle aanraking met verklikkers zoo verre hielden onze eigenwaarde, dat wij, van den begin- ne aan, ons voorgenomen hadden, het blad des be- staurs en den handhaaver der nationale oer te aan- woorden met het stilzwijgen der verachting. Het Jour- nal du Limbourg, van 5 en 6 januari jl. heeft er anders over gedacht dan wij, en in eenige weinige regelen de waarlijk schoone rol van het Journal de la Haye zeer scherp gekleed. Het is mogelijk, dat het Journal du Limbourg, even als vele in het Fransch en vrijzinnig geschrevene dagbladen, nog niet op alle plaatsen van ons land het burgerregt ver- kregen hebbe en deze overweging heeft ons genoopt, de bedoelde woorden van hetzelfde hier mede te deelen: »Men wist genoegzaam algemeen, zoo lang het Jour- nal du Limbourg aan, »dat het Journal de la Haye »BERAALD wordt, om de daden des bestaurs in zijne be- »scherming te nemen en zoowel der parlementaire op- »positie als de onafhankelijke pers te beleedigen en te »vlasten. Maar, wat men misschien niet weet, is dit, dat »dit blad, niet terreden met de zeer onderdanige dienste »der ministers te zijn, de laagheid zoo verre drijft, dat »het zich tot verklikker stelt der onafhankelijke dag- »bladenschrijvers en het publiek ministerie tot een »ambtensverriggen ijver aankijst. Men zal hierover »akunnen oordeelen uit een artikel, hetwelk het mi- »nisteriele blad publiceerde.»

Hier laat het Journal du Limbourg enige zinsne- den uit het Journal de la Haye volgen, waarin de »Arnhemse Courant beschuldigd wordt, onder an- »deren, van buigzaamheid en het slet wordt overgene- »men van de bekende Turkische geschiedenis, eenige »maanden geleden in de Arnhemse Courant geplaatst, »terwijl het Journal de la Haye daarbij de almachtig »gevoelde opmerking voegt, dat de schrijver die Oos- »terseke vertelling dezelfde is met den schrijver der »Vreemde dingen.»

Vervolgens gaat het Journal du Limbourg aldus voort:

»Thans vragen wij, of dit niet eene laaghartig- »heid (lâcheté) is zonder wederga? Zou men zijne »plechtigt neemt tot de rol van verklikker, dan is »dit klaarblijkelijk om invloed te oefenen op de be- »slissing der regiers in de zaak der Arnhemse »Courant, door hun te doen opmerken, dat de schrij- »ver van het gezinsregister artikel dezelfde persoon »is, die eene Oostersche vertelling geschreven heeft, »wyer strekking niet twijfelachtig kan zijn, (namelijk »deze) dat hij de noodlottige gevolgen tracht te schei- »men, welke de halsetarrigheid van staatsdienaren na »vrijg kan opleven. »Is wel het toppunt van oververgeten- »heid! »En dan durven de satellieten der ministers »nog in hoogdravende woorden spreken van hunne »overontvuldigdiging, alsof dit gevoel niet onvereinig- »baar ware met het karakter van al wie zich aan het »wegen verkoopt, om de laagste en laaghartigste rol- »len te vervullen!!!

Ziedaar, hoe het Journal du Limbourg denkt en »spreekt over het Journal de la Haye; ziedaar, welke »schoone en weluidende epitheta's het door het bestuur »bedoelde blad zich en wederlegt, zonder blikken of »bloemen, laat aanblijven!!!

Wij kunnen niet voorbij, den heer GAENEUX ge- »luk te wenschen met zijne onschuldige redactie der »deur van het Journal de la Haye.

Vergissing van den Bode. Zoo wij wel onderrigt zijn, — en dat zijn wij door den uitgever deser, — dan heeft het openbaar ministerie bij de rechtbank te Arnhem, vastgevoerd door den heer SERRAVERS (offinaal weder staatsrechter te huis gelaten en VAN HALL meegenomen) op den 10den januari, d. i. voor- leden saterdag, des namiddags ten twee ure, hooger beroep aangezekend van het prijssprekend voants dier rechtbank. Intusschen heeft de Bode in zijn nummer van dienselfden 10den januari reeds de tyding van dit beroep aan geheel de wereld medegedeelt. Bedenkt men nu, dat het gezegde nummer van 10 januari reeds, den vorigen dag, d. i. den 9den januari, ge- drukt was en het berigt van het prijssprekend voants dan begrijpt men ligtelijk, dat de Bode zich hier- groenlijk vergist. Of, nu de Bode zich niet ten dese hebbe vergist, dan blijkt het 1o., dat de uit- gever deser courant zich vergist heeft, wat niet mo- gelijk schijnt; of 2o. dat de Bode, naar de kansreke- ning mede geredigend door den heer VAN HALL, reeds den 9den januari wist, niet enkel, dat er op den 10den gebeuren moest, reeds den 9den ge- schied van. Wij zullen nader afwachten het offi- ciële berigt van den dag, waarop het appel werd aangezekend. Opmerkelijk is het, dat de »Ora- »verhaalde Nieuwbood, nu klaarblijkelijk geobre- »ven door den keizer van Marokko, of althans door iemand, die het geheel veel beter overziet, zich aan deze vergissing heeft vergrepen. Men moet daartoe noodwendig terugkomen, dat de Bode of al zeer vroege bronnen te Arnhem en een verbaasd slet over- vliegende telegraf er op rekent, of dat de eigenlij- kelijk berigt der persvervoering teek, in weerwil van het betwonen des heer SERRAVERS, in de residentie resideert, of dat dit blad behoort tot het geslacht der

Cassandre's. Het heeft althans met de Trojaansche »Zienster of gemeens, dat het gadoemd schijnt »nimmer geloofd te worden, en het veracht met »die onnatuurlijke wederkiesing, dat zijne voorpeltin- »gen in den regel zijn. Moet deze vergissing geene »verginging zijn, dan schijnt ze geene uitzondering zijn »op den regel, den regel, namelijk, dat de Bode zich »doorgaande vergist, welke uitzondering dan zeer »krachtig den regel bevestiget; maar dit is niet zoo; het »blad vergist zich wel degelijk en het is zoogewoon »daaraan, dat het zich nog nooit daarin vergist en »niet eenmaal den regel bewijst door ééne enkele uit- »zondering.

In een artikel van den 10den deser, waarin al »zeer wonderlijk met eenen constitutionelen koning »werdt omgesprongen, vindt men eene zeer koddige »benaming voor ministers; ze worden daar zeer eigen- »aardig Schalken genoemd Schalk, Schavuit, Schurk, »Scholje, Schalm, Schobbejak, Schanslooper, Schui- »men, zijn geene synoniemen. Wij waarschuwen op- »zettelijk daartegen.

### Advertentiën.

#### Aanbesteding.

Op Woensdag den 11den Februarij 1846, des voor- »middags ten 12 ure, zal, onder nadere approbatie »van Zijne Excellentie, den Heer Minister voor de »zaken der Roomsch-Katholieke Eredienst, door ge- »commiteerden der Inspectoren van de Buurschappen »Lindevalde, Beltrum en Avest, onder de Gemeente »Eibergen, Kerkelijk tot de Gemeente Groenlo, Pro- »vincie Gelderland, behoorende, in bijzijn van den »Heer Ingenieur van den Waterstaat C. BRUNINGS, »ten Huize van H. VAN BAAK, aan het Nieuwenhuis »in Lindevalde, in het openbaar worden aanbesteed:

Het BOUWEN van eene geheel NIEU- »WE ROOMSCH-KATHOLIEKE BIJ-KERK, »op de zoogenaamde Hassingkamp, in de »Buurschap Beltrum voormeld, met de »Leverantie van alle daartoe benoodigde »Materialen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving »en opbod.

Het Bestek, op hetwelk bovengemelde Aanbeste- »ding zal plaats hebben, zal, van heden af, ter lezing »liggen aan het Provintiaal Gouvernment te Ar- »nhem; te Zutphen bij G. VAN ZALINGEN, in »het Zwijnshoofd; te Lochem bij A. WEEKEN- »STROO; te Goor bij Brunninkreeft; te Delden »bij MEIJER; te Borculo bij de Weduwe MAR- »TENS; te Winterswijk bij DALINK; te Zetten »bij VAN EERDEN; te Lichtenvoorde bij WILAN- »FELDT; te Zelhem bij NOTENS; te Groenlo »bij WIEGERINK; te Eibergen bij HARRERS, »en aan het Nieuwenhuis in Lindevalde, ter plaatse »der Aanbesteding, alwaar ook de Teekening voor »de gegadigden ter bezigtiging zal liggen.

Nadere informatien sijn te bekomen bij den »Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat FER- »RAND te Arnhem, en den Heer Ingenieur BRU- »NINGS te Zutphen, alsmede bij den Opzigt- »er van den Waterstaat, J. B. VAN ZALINGEN te »Zutphen, door wien twee dagen voor de beste- »ding de noodige aanwijzing in loco zal worden »gedaan.

+++ MORLETSLAND, groot bijna 5 Ban- »den, aan den Rozendaalschen Weg, onder »Arnhem, hetwelk door dezelfde ligging en »schoon uitzigt zeer geschikt is tot den aanleg eener »BUITENPLAATS of het houden van HERBERG en »LOGEMENT, met de onderscheidene daarop staande »GEBOUWEN, waaronder de Herberg, SCHOON- »ZIGT, werd ingezet en verhoogd:

1ste Perceel	5225.
2de »	1181.
3de »	1080.
4de »	981.
5de »	1231.
6de »	1610.
7de »	850.
8de »	871.
9de »	1684.
10de »	1466.

Allen, in massa, f. 16027.  
De toelag van hetzelfde is bepaald op Vrijdag »den 30sten Januarij 1846, ten Huize van den »Kastelen J. P. FLOBISSSEN, te Arnhem, »des avonds ten 6 ure, terwijl inmiddels nadere »verhoogingen gesteld en inlichtingen voor de »veerwaarden van verkoopsgebragde kunnen wor- »den ten Kantore van Mr. W. H. TAALJ, »Notaris te Arnhem.

### VERWAARDING VAN ONROEREND GOED.

Op Donderdag den 22den Februarij »1846, des avonds ten 8 ure, zullen, in »het Logement des Arent in de Bui- »straat te Arnhem, ten overstaan van den aldaar »siderenden Notaris Mr. GERARD VAN ECK, bij »inzet, en den 26sten dierzelfde maand, tervolger »hur en plaats, bij veiling, worden gevoeld de navol-

gende ONROERENDE GOEDEREN, behoorende, »de nalatenschap van wijlen den Heer H. C. ALAAS, »327.

1o. Een sedert weinige jaren nieuw gebouwd, »trecht en sterk, ruim WINKELHUIS en ERVE met »daarachter gelegen PAERHOIS en ZOLDERS, staande »op zeer bevondigen stand binnen Arnhem in de Kam- »telstraat, op den hoek van en van achteren uitko- »mende in de Zwanensteeg, Wijk E, No. 53, Kadaster »Sectie O, No. 611, waarin sedert vele jaren »de KRUIDENIERS AFFAIRE met veel succes is ge- »dreeven, en hetwelk overgeeen door deszelfs ligging »en inrigting tot het drijven van allerlei AFFAIRE »uiterst geschikt is. — Te aanvaarden vrij van huur »op den 15den Maart 1846.

2o. Eene VROUWENZITPLAATS, in de Groote »Kerk te Arnhem, in het Middenpand, op de eerste »Bank, No. 12.

3o. Eene DITO in dezelfde Kerk, op dezelfde »Bank, No. 14.

4o. Twee VROUWENZITPLAATSSEN, in de Nieu- »we of St. Jans Kerk te Arnhem, No. 6 en 7, op de »achtste Bank, in het Westerruim A.

5o. Eene MANSZITPLAATS, in dezelfde Kerk, »No. 9, op de eerste Bank, rak 3, Oostzijde, eerste »galerij.

6o. Twee VROUWENZITPLAATSSEN, in de Gast- »huis Kerk te Arnhem, No. 1 en 2 van de 16de »Bank.

Voorts nog eene VROUWENZITPLAATS, in de »Groote Kerk te Arnhem, in het Zuiderkruis, Oost- »zijde, op de 26ste Bank, 4de plaats.

Godvree de acht dagen voor des inzet en den »toelag is het voorschreven Huis dagelijks te be- »zigtigen, en omtrent de voorwaarde der veiling »ten Kantore van den Notaris inlichtingen te be- »kemen.

Op Donderdag den 22sten Januarij 1846, »des middags ten 12 ure, zal, ten Huize van »den Kastelein J. MEKKING, te Bennekom, »publiek worden vercocht, in perceelen of in »massa's:

538 Stuks gava EIKEROOMEN, staande op het »Erf Dijknest onder Bennekom, geschikt voor BERG- »ROEDEN, PLATEN STIJLEN, BALKEN, SPEEK- »HOUT en allerhande TIMMERHOUT.

+++ COMMISSARISSEN TOT DEN STRAATWEG- »+++ VAN ARNHEM TOT AAN DE BRUG VAN »+++ BAFOORT adverteren, dat de COUPONS »van de AANDEELT in voornoemde Straatweg- »verscheiden den 1sten Januarij 1846, ten Kantore van »de Heeren VAN RANZOW & COMP, te Arnhem, »en ten Kantore van de Sociëteit-Kassa te Amst- »dam, met TWEE EN DERTIG GULDEN, zal »worden betaald.

Op den 28sten Jaquarij 1846, des voor- »den middags om 10 uur, bij R. SMIT, »op de Steeg, ten overstaan van den Notaris »Mr. BOGGELANT, HOUTVEILING, op- »der anderen, van 33 zware EIKEN 2 zware BEU- »KEN en 2 zware HAAGBEUKEROOMEN, op het »Landgoed Rhederoord staande. — Twee dagen te- »voren te zien.

### Finale Uilverkoop.

Ten Huize van den heer L. BECK, in het Loge- »ment de Keizerskroon, op de Groenmarkt, te Zut- »phen, wordt verwittigd aan het geerde publiek, als »dat er een Magazijn vervaardigde PELTERIJEN voor »Heeren en Dames, bestaande in POLONAISEN van »f40 en hooger prijzen; Dames zijden MANTELS »met BONT, alle soorten van BOAS, MOFFEN en »veiders alles, tot dit vak behoorende; OCHTEND- »JAS van f5 tot meerdere prijzen, bestellingen wor- »den hier ook aangenomen; Kaartjes van de Stukken »PELTERIJEN kunnen vrij zonder betaling worden »afgehaald. Men verzoekt met een slet »vereerd te worden, daar alles civiel en finaal wordt »uiverkocht.

+++ Men vraagt, te Arnhem, of Oostreken, »+++ aanstaande, in de Kamer van de »+++ INWONING en KOST, met VUUR, LICHT »en BEWASSCHING, voor Man, Vrouw en Dochter, »uiterlijk legen f100 voor den Persoen in het Jaar »Die daartoe zijn ingerigt, adresseren zich met of- »fiedige opgave der voorslagen, naam, en des Letten »L. N. Adres J. VAN HOUTEN, te Boekhand- »laar, te Dordrecht.

+++ Met Mei aanstaande eene KEUKEN- »+++ MEID benoodigd in het Logement op Roo- »+++ sendaal.

### Theatre d'Arnhem.

Mercredi, 21 Janvier 1846, »1°. Claudine; — 2°. La fille de l'avare.

Waterhoogs te Arnhem. »Den 19 Jan. 1 Er 9 Palm 9 Dain: gew. 0 cv. 7 B. »Te Arnhem, bij G. A. THIEME, Boekhand- »ker.